

вината мѣ е безкрайна: защото подирз грѣха тѣтакси дохожда на челоуѣка срамъ, скорбь, слабость, болѣсть и най послѣ смерть.

Но ако искаме истинна радость, да отсѣчемъ отъ насъ тѣлесныте грѣхове, и тога ще имаме радость по голѣмъ отъ единъ полководецъ (кнакъ) който е побѣдилъ единъ силенъ градъ. Ако искаме истинно веселіе, то нѣе да помогниме на сироты и вдовицы, и тога ще има нашата дѣша безкрайно веселіе, ако искаме честь, слава и сладость, то нѣе да бѣдиме чисти, правдолюбиви, милостиви, кротки и смиренни, тога ще бѣдиме честни и славни, каквото дѣма христосъ „набчетиса отъ мене какъ сѣмъ кроткъ и смиренъ, да намерите покой (раханъ) на вашите дѣшы. Ш колко е глѣпавъ, който не иска злато отъ оногва, койго го копай, но иска отъ морето. Христосъ рекалъ да искаме само догродѣтель, а сичкото дръго той ще ны го харижи, сирѣчь: дѣма: слава ли искате, благополѣчіе ли, сладость ли? само за едно имайте грижа, испечелетъ само добринѣтъ и ще намерите въ немъ сичките речены добрины. Искайте дѣма богъ, царство небесное и добринѣтъ, а дръгите работы азъ ще ви ги дамъ, безъ да ги искате. Ето тѣй ны учи христосъ, и тѣй иска да правиме сѣкога, за слава и честь на неговото свѣто име, сега и всегда, и во вѣки вѣковъ, аминь.

НЕДѢЛЯ В

ЗА ИЗБГАНІЕТО НА АПОСТОЛЫТЕ.

Бѣла мѣра избра господь да премѣдрымъ посрамитъ.

Благослови отче.

Когато престѣпналъ Адамъ божіатъ заповѣдь, и сѣ изгнаникъ отъ рай, заради него сичките челоуѣцы станаха осѣдени на смърть, и впаднахъ въ много злы обычаи, тѣлесны грѣхове, въ безможно идолюпоклонство и станали робни на дѣвола. За тѣй милостивый богъ, слези отъ небото, ридиса отъ пресѣкатѣ дѣвъ маріа непостижимо и стана челоуѣкъ да избави челоуѣците, да ги настави на правы нѣтъ и ги поведе въ онова вѣчно блаженство, отъ коего вѣхъ испаднали, но за да остане неговатъ проповѣданъ истинный за всегда незыбавина, трѣбало да има свидетели (шахити) да проповѣдатъ неговите чѣдеса